

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/130/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200806
Dátum vydania rozhodnutia:	20.03.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012200806.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ČAĎU recycling s.r.o., Svinná 43, Svinná, IČO: 35 869 666, zast. JUDr. Ladislavom Kurucom, advokátom so sídlom Ul. 29. augusta 5, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1040508/1/104060/2012/5199-r zo dňa 14. februára 2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/38/2013 - 65 zo dňa 2. októbra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/38/2013 - 65 zo dňa 2. októbra 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením zastavil konanie, keď dospel k záveru, že žaloba bola podaná oneskorene.

V odôvodnení uviedol, že lehota pre podanie je lehotou hmotnoprávnou, keďže dochádza k novému prejednaniu a rozhodnutiu sporu, o ktorom bolo už skôr právoplatne rozhodnuté správnym orgánom a k jej zachovaniu je potrebné, aby žaloba bola doručená na súd najneskôr v posledný deň lehoty. Žalobca napadnuté rozhodnutie prevzal dňa 24. februára 2012, žaloba bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 24. apríla 2012, avšak bola doručená na Okresný súd v Bratislave (správne malo byť Krajský súd v Bratislave, pozn. odvolacieho súdu) až dňa 25. apríla 2012, a teda bola podaná oneskorene.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

Uviedol, že lehota pre podanie žaloby je procesnoprávna, a teda pokiaľ žalobu podal na pošte dňa 24. apríla 2012 lehota ostala zachovaná. Samotná lehota je daná procesným predpisom, nie hmotnoprávnym. Ďalej žalobca s poukazom na § 57 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „O. s. p.") argumentoval, že do uplynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, potom začiatok lehoty bol 25. februára 2012 a žaloba doručená súdu dňa 25. apríla 2012 bola podaná včas.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 8. novembra 2013 žalovaný vyjadril tak, že napadnuté uznesenie navrhol ako vecne správne potvrdiť, nakoľko lehota na podanie žaloby je lehotou hmotnoprávnou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250b ods. 1 O. s. p., žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 57 ods. 2 O. s. p., lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 57 ods. 3 O. s. p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z administratívneho spisu je nepochybné, že napadnuté rozhodnutie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 24. februára 2012.

Dvojmesačná lehota v zmysle § 250b ods. 1 O. s. p. je lehotou procesnou, a teda je zachovaná, pokiaľ sa žaloba najneskôr v jej posledný deň odovzdá na pošte, ako tomu bolo v prejednávanej veci. Tento záver vychádza nielen z toho, že táto lehota je upravená v procesnom predpise (O. s. p. je takým všeobecne záväzným právnym predpisom), ale má oporu aj v tom, že táto lehota je určená na urobenie procesného úkonu - podanie žaloby v správnom súdnictve. Podanie žaloby nemôže byť v žiadnom prípade obmedzené hmotnoprávnymi lehotami, ktorých účel je úplne iný, než aký majú procesnoprávne lehoty bez ohľadu na to, v ktorom procesnom postupe sa uplatňujú (m. m. Nález Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 62/03-39 zo dňa 3. júla 2003).

Krajský súd odôvodnil hmotnoprávnu povahu lehoty tým, že dochádza k novému prejednávaniu a rozhodnutiu sporu, o ktorom už skôr právoplatne rozhodol správny orgán. Je potrebné uviesť, že vo všeobecnosti správny súd nepreberá v rámci konania o žalobe podľa druhej hlavy O. s. p. kompetencie ani postavenie správneho orgánu, nerozhoduje meritorne vo veci, o ktorej rozhodovať bolo zverené iným (správnym) orgánom, ale preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že pokiaľ žalobca odkazoval na § 57 ods. 1 O. s. p., a teda, že lehota pre podanie žaloby začala plynúť až deň nasledujúci po doručení napadnutého správneho rozhodnutia, nemožno prisvedčiť tejto argumentácii, keďže toto ustanovenie sa použije, v prípade, ak je lehota určená podľa dní. V prejednávanej veci sa jedná o lehotu určenú podľa mesiacov, a teda je na mieste aplikácia § 57 ods. 2 O. s. p.

V zmysle vyššie uvedeného bolo potrebné napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť postupom podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p, keď vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.